

príslušník prichádza, avšak na základe štúdia absolvovaného sčasti v hostiteľskom členskom štáte, poskytovaného na základe franchisingovej dohody a v organizácii, ktorá napriek tomu, že svoju činnosť slobodne vykonáva v hostiteľskom členskom štáte, nie je podľa všeobecného právneho predpisu tohto štátu uznaná ako inštitúcia vzdelávania alebo odbornej prípravy?

2. Sú príslušné orgány v zmysle ustanovení smernice 89/48/EHS a medziministerskej vyhlášky č. A4/4112/247/1992, ktorou bola táto smernica prebratá do gréckeho právneho poriadku, vykladaných v zmysle článkov 39 ods. 1, 40 prvého odseku, 43, 47 ods. 1, 49 a 55 ES, oprávnené štátnemu príslušníkovi členského štátu, ktorý pracuje u verejnoprávnej právnickej osoby na základe súkromnoprávnej pracovnej zmluvy uzavretej na dobu neurčitú a ktorému bolo vydané povolenie na vykonávanie povolania podľa ustanovení smernice 89/48/EHS, prebratej do gréckeho právneho poriadku medziministerskou vyhláškou č. A4/4112/247/1992, odoprieť výkon jeho profesijných práv, ktoré mu vyplývajú z povolenia na vykonávanie povolania, ktoré mu bolo vydané, z toho dôvodu, že nebola uznaná aj akademická rovnocennosť jeho diplomu?

vykladaných v zmysle článkov 39 ods. 1, 40 prvého odseku, 43, 47 ods. 1, 49 a 55 ES, oprávnené odoprieť štátnemu príslušníkovi niektorého členského štátu, ktorý je držiteľom diplomu patriaceho do pôsobnosti smernice 89/48/EHS a ktorý je v pracovnom pomere s verejnoprávnou právnickou osobou na základe súkromnoprávnej pracovnej zmluvy na dobu neurčitú a ktorému bolo na jednej strane vydané príslušnými orgánmi štátu pôvodu povolenie uplatňovať svoj profesijný titul a na druhej strane mu bolo príslušnými orgánmi hostiteľského štátu vydané povolenie na výkon povolania podľa ustanovení smernice 89/48/EHS, prebratej do gréckeho právneho poriadku medziministerskou vyhláškou č. A4/4112/247/1992, služobný postup z hľadiska triedy a platu v dôsledku vymenovania úradníkom na miesto, pre ktoré sa vyžaduje vysokoškolské vzdelanie so zodpovedajúcou platovou triedou, a to preto, že nemožno uznať tiež akademickú rovnocennosť vysokoškolského diplomu vydaného členským štátom pôvodu, keďže časť štúdia bola na základe franchisingovej zmluvy absolvovaná v hostiteľskom členskom štáte v súkromnom vzdelávacom zariadení, ktoré nie je týmto členským štátom uznané za inštitúciu vzdelávania?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Dioikitiko Efeteio Thessalonikis (Grécko) 28. apríla 2008 – Maria Kastrinaki/Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis ACHEPA

(Vec C-186/08)

(2008/C 171/39)

Jazyk konania: gréčtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dioikitiko Efeteio Thessalonikis

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Maria Kastrinaki

Žalovaný: Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis ACHEPA

Prejudiciálne otázky

Sú príslušné orgány v zmysle ustanovení smernice 89/48/EHS a medziministerskej vyhlášky č. A4/4112/247/1992, ktorou bola táto smernica prebratá do gréckeho právneho poriadku,

Žaloba podaná 7. mája 2008 – Komisia Európskych spoločenstiev/Holandské kráľovstvo

(Vec C-190/08)

(2008/C 171/40)

Jazyk konania: holandčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: M. Condou-Durande a R. Troosters, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Holandské kráľovstvo

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Holandské kráľovstvo si tým, že neprijalo zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Rady 2004/83/ES (¹) z 29. apríla 2004 o minimálnych ustanoveniach pre oprávnenie a postavenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva ako utečencov, alebo osôb, ktoré inak potrebujú medzinárodnú ochranu, a obsah poskytovanej ochrany, alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovalo Komisiu, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice,

— zaviazat Holandské kráľovstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice do vnútroštátneho práva uplynula 10. októbra 2006.

(¹) Ú. v. EÚ L 304, s. 2; Mim. vyd. 19/007, s. 96.

Žaloba podaná 7. mája 2008 – Komisia Európskych spoločností/Portugalská republika

(Vec C-191/08)

(2008/C 171/41)

Jazyk konania: portugalsčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločností (v zastúpení: M. Condou-Durande a A. Caeiros, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Portugalská republika si tým, že neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Rady 2004/83/ES (¹) z 29. apríla 2004 o minimálnych ustanoveniach pre oprávnenie a postavenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva ako utečencov alebo osôb, ktoré inak potrebujú medzinárodnú ochranu, a obsah poskytovanej ochrany, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice,
- subsidiárne určiť, že Portugalská republika si tým, že neoznámila Komisii uvedené opatrenia, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 38 ods. 1 vyššie uvedenej smernice Rady 2004/83/ES,
- zaviazat Portugalskú republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice 2004/83/ES do vnútroštátneho práva uplynula 10. októbra 2006.

(¹) Ú. v. EÚ L 304, s. 12; Mim. vyd. 19/007, s. 96.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Lietuvos Aukščiausiasis Teismas 14. mája 2008 – Inga Rinau/Michael Rinau

(Vec C-195/08)

(2008/C 171/42)

Jazyk konania: litovčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Inga Rinau

Žalovaný: Michael Rinau

Prejudiciálne otázky

1. Môže zainteresovaný účastník v zmysle článku 21 nariadenia č. 2201/2003 (¹) podať návrh na neuznanie súdneho rozhodnutia, ak nebol podaný návrh na uznanie tohto rozhodnutia?
2. Ak sa na prvú otázku odpovie kladne, ako má vnútroštátny súd pri skúmaní návrhu na uznanie rozhodnutia, ktorý predložila osoba, vo vzťahu ku ktorej sa rozhodnutie vykoná, uplatniť článok 31 ods. 1 nariadenia č. 2201/2003, v ktorom sa stanovuje, že „... osoba, proti ktorej sa o výkon žiada, ani dieťa, [nemôže mať] v tomto štádiu právo robiť žiadne podania k návrhu“?
3. Má vnútroštátny súd, na ktorý nositeľ rodičovských práv a povinností podal návrh na neuznanie súdneho rozhodnutia členského štátu pôvodu, ktorým sa nariaďuje vrátenie dieťaťa, ktoré sa zdržiava u tejto osoby, do štátu pôvodu, vo vzťahu ku ktorému bolo vydané osvedčenie na základe článku 42 nariadenia č. 2201/2003, tento návrh preskúmať na základe ustanovení oddielov 1 a 2 kapitoly III nariadenia č. 2201/2003, ako sa stanovuje v článku 40 ods. uvedeného nariadenia?
4. Aký význam má podmienka stanovená v článku 21 ods. 3 nariadenia č. 2201/2003 „bez toho, aby bol dotknutý oddiel 4“?
5. Je prijatie rozhodnutia o vrátení dieťaťa a vydanie osvedčenia podľa článku 42 nariadenia č. 2201/2003 zo strany súdu členského štátu pôvodu po tom, ako súd členského štátu, v ktorom sa dieťa neoprávnene zdržiava, prijal rozhodnutie o vrátení dieťaťa do štátu pôvodu, v súlade s cieľmi a postupmi nariadenia č. 2201/2003?